

عنوان مقاله:

بررسی رابطه شوخ طبعی و تاب آوری با مطلوبیت اجتماعی از دیدگاه دانشجویان دانشکده علوم پزشکی سیرجان

محل انتشار:

هفتمین کنفرانس ملی مطالعات مدیریت در علوم انسانی (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

الهام احمدی - دانشجوی کارشناسی ارشد، گروه مدیریت، دانشگاه آزاد اسلامی واحد سیرجان

علی یعقوبی پور - استادیار، عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اسلامی سیرجان، سیرجان

خلاصه مقاله:

پژوهش حاضر با هدف بررسی رابطه شوخ طبعی و تاب آوری با مطلوبیت اجتماعی از دیدگاه دانشجویان دانشکده علوم پزشکی سیرجان صورت گرفت. روش پژوهش حاضر توصیفی - همبستگی است. جامعه آماری آن کلیه دانشجویان دانشکده علوم پزشکی است که تعداد کارکنان آن ۷۴۰ نفر می باشد و از فرمول کوکران جهت نمونه گیری تصادفی استفاده شد که تعداد ۲۵۳ نفر انتخاب شدند. جهت جمع آوری اطلاعات از پرسشنامه استفاده شد که روایی توسط استاد راهنما و مشاور و چند نفر از کارشناسان و خبرگان جامعه ی آماری مورد تایید قرار گرفت و پایایی آن نیز با استفاده از آلفای کرونباخ تعیین شده است. جهت سنجش متغیر شوخ طبعی از پرسشنامه خشوعی و همکاری (۱۳۸۸)، برای سنجش متغیر تاب آوری از پرسشنامه کانر و دیویدسون (۲۰۰۳) و برای سنجش متغیر مطلوبیت اجتماعی از پرسشنامه کراون و مازلو (۱۹۹۶) استفاده شد. برای تجزیه و تحلیل داده ها از معادلات ساختاری و نرم افزار لیزرل استفاده شده است. نتایج نشان دهنده ی رابطه معنادار بین شوخ طبعی و تاب آوری با مطلوبیت اجتماعی بود همچنین مشخص گردید شوخ طبعی و تاب آوری با هر سه مولفه مطلوبیت اجتماعی یعنی بوم شناختی، شخصیت و انسان گرایی نیز روابط معناداری دارند.

کلمات کلیدی:

شوخ طبعی، تاب آوری، مطلوبیت اجتماعی، بوم شناختی، شخصیت، انسان گرایی.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1475040>

